

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

8. maj 2019*

»Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – overførsel af virksomheder – direktiv 2001/23/EF – artikel 1, stk. 1 – anvendelsesområde – bedømmelseskriterier for overdragelsen – overførsel af kunder – overførsel af en banks samlede finansielle tjenesteydelser til et børsselskab uden overførsel af personalet«

I sag C-194/18,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Vrhovno sodišče (øverste domstol, Slovenien) ved afgørelse af 20. februar 2018, indgået til Domstolen den 19. marts 2018, i sagen

Jadran Dodič

mod

Banka Koper,

Alta Invest

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, K. Jürimäe, og dommerne D. Šváby og N. Piçarra (refererende dommer),

generaladvokat: G. Hogan,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Jadran Dodič ved jurist M. Blatnik og M. Dodič,
- Europa-Kommissionen ved M. Kellerbauer og B. Rous Demiri, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

* Processprog: slovensk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EUT 2001, L 82, s. 16).
- 2 Denne anmodning er indgivet i forbindelse med en tvist mellem Jadran Dodič, på den ene side, og Banka Koper og Alta Invest, på den anden side, vedrørende lovligheden af opsigelsen af Jadran Dodičs ansættelseskontrakt.

Retsforskrifter

EU-ret

- 3 I tredje betragtning til direktiv 2001/23 fremhæves, at »[d]et er nødvendigt at fastsætte bestemmelser til beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af ny indehaver især for at sikre varetagelsen af deres rettigheder«.
- 4 Direktivets artikel 1, stk. 1, bestemmer:
 - »a) Dette direktiv finder anvendelse på overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift til en anden indehaver som følge af en overdragelse eller fusion.
 - b) Som overførsel i henhold til dette direktiv anses overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af midler, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om den er væsentlig eller accessorisk, jf. dog litra a) og de følgende bestemmelser i denne artikel.«

Slovensk ret

- 5 Artikel 73, stk. 1 og 13, i Zakon o delovnih razmerih (lov om arbejdsforhold) (Uradni list RS, n° 21/13, herefter »ZDR«) bestemmer følgende:

»I tilfælde af skift af arbejdsgiver som følge af overførsel i retlig forstand af en virksomhed eller dele af en virksomhed, der indtræder i henhold til lov, en anden lovbestemmelse, ved en retlig transaktion eller en retskraftig dom, eller som følge af fusion eller spaltning, overdrages de kontraktmæssige rettigheder samt øvrige rettigheder og forpligtelser i kraft af det arbejdsforhold, som arbejdstagerne på datoen for overførslen havde hos den overdragende arbejdsgiver, til den overtagende arbejdsgiver.«
- 6 ZDR's artikel 88, stk. 1, fastsætter:

»Som saglig grund til almindelig opsigelse af en arbejdskontrakt fra arbejdsgiverens side regnes følgende:

ophør af behovet for at udføre bestemte opgaver på de i arbejdskontrakten fastlagte vilkår på grund af økonomiske, organisatoriske, teknologiske, strukturelle eller lignende faktorer, som vedrører arbejdsgiveren.«

7 ZDR's artikel 89, stk. 1, syvende led, har følgende ordlyd:

»[...] som usaglig grund til almindelig opsigelse af en arbejdskontrakt regnes også skift af arbejdsgiver som omhandlet i artikel 73, stk. 1, i denne lov.«

8 Artikel 159, stk. 1, i Zakon o trgu finančnih instrumentov (lov om markedet for finansielle instrumenter) (Uradni list RS, nr. 108/10, herefter »ZTIF«) fastsætter de nærmere regler, som finder anvendelse, såfremt »generalforsamlingen i et børsmæglerselskab træffer beslutning om opløsning af børsmæglerselskabet og indledning af likvidationsproceduren eller træffer beslutning om ændring af børsmæglerselskabets aktivitet således, at selskabet ikke længere leverer investeringsservice og -aktiviteter«.

9 ZTIF's artikel 159, stk. 3, bestemmer:

»I det i stk. 1 i denne artikel nævnte tilfælde skal børsmæglerselskabet:

1. udføre samtlige aktiviteter, som er nødvendige for overførsel af

- kundernes finansielle instrumenter og andre aktiver, som selskabet forvalter
- kundernes konti med elektroniske værdipapirer, og
- andre tjenesteydelser leveret til kunder

til en anden person, som i henhold til artikel 32 i denne lov er autoriseret til at levere investeringsservice og -aktiviteter i Republikken Slovenien;

2. sikre, at den i nr. 1 i dette stykke nævnte person overtager

- al dokumentation vedrørende investeringsservice og -aktiviteter, som børsmæglerselskabet havde pligt til at opbevare, og
- samtlige børsmæglerselskabets forpligtelser og ansvar med hensyn til forvaltning og opbevaring af denne dokumentation samt adgang hertil.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

10 Den 23. december 2011 traf Banka Koper beslutning om at indstille dens investeringsservice og -aktiviteter samt dens børsmæglingsvirksomhed.

11 Den 27. juni 2012 indgik banken en overførselskontrakt i henhold til ZTIF's artikel 159 med Alta Invest, hvoraf fremgik, at førstnævnte overførte de kunders finansielle instrumenter og andre aktiver, som den havde forvaltet, kundernes konti med elektroniske værdipapirer, den øvrige investeringsservice samt accessoriske tjenesteydelser som omhandlet i ZTIF samt arkivet, dvs. al dokumentation vedrørende investeringsservice og -aktiviteter, som banken havde pligt til at opbevare for kunderne, til sidstnævnte. Det blev endvidere aftalt, at Banka Koper skulle gennemføre aktiviteter som tilknyttet børsmægler for Alta Invest.

12 I juli måned 2012 meddelte Banka Koper de kunder, hvortil banken havde leveret børsmæglertjenester, at den ville indstille denne aktivitet. I denne forbindelse informerede banken dem særligt om muligheden for at henvende sig til Alta Invest og tilbød dem herved særlige vilkår, såsom dækning af overførselsomkostningerne. Banka Koper informerede tillige sine kunder om, at manglende svar ville

blive fortolket som accept af deres overførsel til Alta Invest. 91% af Banka Kopers kunder overgik faktisk til Alta Invest, og flertallet havde udtrykkeligt meddelt deres ønske om fremover at være tilknyttet sidstnævnte selskab.

- 13 Efterfølgende blev Banka Koper udelukket fra handel på børsen i Ljubljana (Slovenien), og den slovenske nationalbank vedtog en afgørelse om at meddele Banka Koper tilladelse til at levere tjenesteydelser som tilknyttet børsrådgivere.
- 14 Den 17. september 2012 besluttede Banka Koper at omstrukturere og herunder nedlægge stillinger, hvorved den nedlagde afdelingen for investeringsservice, herunder stillingerne som børsrådgivere.
- 15 I denne forbindelse blev ansættelseskontrakterne med samtlige ansatte i Banka Kopers afdeling for investeringsservice opsagt af økonomiske årsager, herunder den tidsbegrænsede kontrakt om ansættelse som børsrådgivere, som blev indgået med Jadran Dodič den 30. juni 2011 og opsagt den 11. oktober 2012.
- 16 I mellemtiden havde Banka Koper tilbudt samtlige ansatte i afdelingen for investeringsservice at indgå nye ansættelseskontrakter vedrørende andre stillinger.
- 17 Jadran Dodič afslog dette tilbud, da han var af den opfattelse, at den tilbudte stilling ikke var passende. Herefter anlagde han sag ved de slovenske domstole til prøvelse af hans afskedigelse og nedlagde påstand om, at han genindsættes i sin stilling hos Banka Koper eller hos Alta Invest. Ifølge Jadran Dodič har Banka Koper overført sin børsrådgiveraktivitet til Alta Invest som omhandlet i ZDR's artikel 73, som gennemfører artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 i slovensk ret. Efter overførslen i henhold til overførselskontrakten af 27. juni 2012 fortsatte investeringstjenesten hos Alta Invest med Banka Kopers driftsenheder og netværk.
- 18 For disse domstole har Banka Koper gjort gældende, at banken efter at have besluttet at indstille leveringen af børsrådgivertjenester til sine kunder var forpligtet til i medfør af ZTIF's artikel 159 at overføre kundernes konti med elektroniske værdipapirer til en anden juridisk person, som var autoriseret til at levere de samme tjenester i Slovenien. Banken har fremhævet, at overførslen hverken vedrørte de ansatte, lokalerne eller arbejdsredskaberne, og at dens kunder havde mulighed for at vælge deres nye udbydere af investeringsservice.
- 19 Alta Invest har ligeledes gjort gældende, at overførselskontrakten var en direkte følge af anvendelsen af ZTIF's artikel 159.
- 20 Den nationale ret i første instans fastslog, at betingelserne for en virksomhedsoverførsel ikke var opfyldt, da virksomhedens identitet ikke var blevet bevaret ud fra et økonomisk eller funktionelt synspunkt. Den fremhævede dels, at der i overførselskontrakten mellem Banka Koper og Alta Invest ikke var fastsat nogen overførsel af materielle goder, rettigheder eller arbejdstagere, dels at kunderne frit havde kunnet vælge at overføre deres værdipapirer til Alta Invest »eller et hvilket som helst andet børsrådgiverselskab«. Under disse omstændigheder kunne overførslen i henhold til den nævnte kontrakt ikke kvalificeres som »overførsel af en virksomhed« eller som »en del af en virksomhed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23.
- 21 Appellinstansen antog tillige, at der ikke forelå en virksomhedsoverførsel som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23, da overførselskontrakten mellem Banka Koper og Alta Invest ikke indebar et skift af arbejdsgiver som omhandlet i denne bestemmelse. Denne ret anså det for afgørende, at den første virksomheds kunder ikke var blevet overført til den anden virksomhed. Den præciserede i denne henseende, at den omstændighed, at næsten samtlige kunder havde besluttet sig for at henvende sig til Alta Invest, ikke var tilstrækkeligt til at fastslå, at der forelå en »overførsel af en bedrift« som

omhandlet i direktiv 2001/23. Ifølge appelinstansen bekræftede den omstændighed, at Banka Koper var fortsat med at udøve børsråglervirksomhed, bl.a. for Alta Invest, i øvrigt, at der ikke forelå en virksomhedsoverførsel.

- 22 Til prøvelse af den sidstnævnte dom iværksatte Jadran Dodič revisionsappel ved den forelæggende ret og gjorde bl.a. gældende, at den omstændighed, at 91% af Banka Kopers kunder faktisk overførte deres værdipapirer til Alta Invest, gjorde det muligt at fastslå, at der forelå en virksomhedsoverførsel.
- 23 Denne ret afviste appellen med den begrundelse, at indstillingen af børsråglervirksomhed, udøvelsen af virksomhed som tilknyttet børsråglere og manglende overførsel af materielle midler, arbejdstagere og organisationsstruktur ikke gjorde det muligt at fastslå, at der forelå en »overførsel af en virksomhed« som omhandlet i direktiv 2001/23. Den fremhævede ligeledes, at Banka Kopers kunder havde frit valg, og at banken havde en retlig forpligtelse til forsat at sikre beskyttelsen af kundernes rettigheder ved at overføre al dokumentation til en anden børsråglervirksomhed, såfremt kunderne ikke tog deres forholdsregler efter meddelelsen om, at denne virksomhed ville blive indstillet.
- 24 Jadran Dodič anlagde derefter sag ved Ustavno sodišče (forfatningsdomstol, Slovenien) og påberåbte sig en åbenbart urigtig og vilkårlig fortolkning af direktiv 2001/23 samt en ubegrundet afvisning af hans anmodning om præjudiciel forelæggelse for Domstolen. Denne ret annullerede dommen afsagt af Vrhovno sodišče (øverste domstol, Slovenien) og hjemviste sagen. Den antog i det væsentlige, at den forelæggende ret ikke havde besvaret sagsøgerens spørgsmål med hensyn til, om der forelå en »overførsel af en virksomhed« som omhandlet i direktivet 2001/23.
- 25 I forbindelse med den anden prøvelse af nærværende sag er den forelæggende ret i tvivl om, hvorvidt det under de konkrete omstændigheder kan antages, at der foreligger en »overførsel af en virksomhed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23.
- 26 Den har for det første anført, at overførslen af kundernes finansielle instrumenter og andre aktiver, deres konti med elektroniske værdipapirer, anden investeringsservice og arkivet til en anden autoriseret virksomhed udgjorde en retlig forpligtelse, som Banka Koper skulle opfylde, såfremt børsråglervirksomheden blev indstillet. Den forelæggende ret har dernæst anført, at Banka Kopers kunder ikke var bundet af denne overførsel, idet de bevarede muligheden for at vælge en ny børsråglervirksomhed. Endelig har den anført, at Banka Koper hverken overførte dens ansatte, materielle midler eller organisationsstruktur til Alta Invest. I denne henseende har den forelæggende ret præciseret, at såfremt det fastslås, at der foreligger en virksomhedsoverførsel, er det åbenbart, at den klausul i kontrakten, som forhindrer de ansatte i at blive ansat hos Alta Invest, vil blive berøvet enhver virkning, selv om tvivlen ikke vedrører spørgsmålet, om parterne i overførselskontrakten kunne udelukke overførslen af de ansatte.
- 27 På denne baggrund har Vrhovno sodišče (øverste domstol, Slovenien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF fortolkes således, at en overførsel såsom den under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder udførte, som omfattede kundernes finansielle instrumenter og andre aktiver (i den konkrete situation værdipapirer), [kundernes konti med elektroniske] værdipapirer, andre finansielle og accessoriske tjenesteydelser samt arkivet, også skal kvalificeres som overførsel i retlig forstand af virksomhed eller dele af virksomhed, henset til, at ordregiverne (kunderne) efter ophøret af den første sagsøgte [børsråglervirksomheder] selv besluttede, om de ønskede levering af disse tjenesteydelser fra den anden sagsøgte?
- 2) Har antallet af ordregivere, hvortil den anden sagsøgte efter ophøret af den første sagsøgte aktiviteter i form af børsforretninger nu leverer disse tjenesteydelser, betydning under de givne omstændigheder?

- 3) Har den omstændighed, at den første sagsøgte fortsætter sin aktivitet med ordregiverne i en ny rolle som tilknyttet [børsmæglerselskab] og som et led i denne opgave samarbejder med den anden sagsøgte, på nogen måde indflydelse på konstateringen af, om der foreligger overførsel af virksomhed eller bedrift?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 28 Med de præjudicielle spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at en virksomheds overtagelse af en anden virksomheds kunders finansielle instrumenter og andre aktiver, som følge af, at sidstnævnte indstiller virksomheden, i henhold til en kontrakt, som skal indgås efter national ret, udgør en overførsel af en virksomhed eller en del af en virksomhed, selv om det på den ene side står sidstnævnte virksomheds kunder frit at overdrage forvaltningen af deres værdipapirer på børsen til førstnævnte virksomhed, og den sidstnævnte virksomhed på den anden side fortsat driver virksomhed som tilknyttet mæglerselskab og i den egenskab samarbejder med den førstnævnte virksomhed.
- 29 Det skal indledningsvis bemærkes, at ifølge fast praksis kan rækkevidden af artikel 1, stk. 1, litra a), i direktiv 2001/23 ikke bedømmes alene på grundlag af en ordlydsfortolkning. Som følge af forskellene mellem de sproglige versioner af dette direktiv og forskellene mellem de nationale lovgivninger med hensyn til begrebet »overdragelse« skal der anlægges en fortolkning af nævnte begreb, der er tilstrækkeligt smidig til at tilgodese dette direktivs formål, således som det fremgår af dets tredje betragtning, nemlig at beskytte arbejdstagerne i tilfælde af ny indehaver (dom af 20.1.2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, præmis 29, og af 20.7.2017, Piscarreta Ricardo, C-416/16, EU:C:2017:574, præmis 37).
- 30 Det skal dernæst fremhæves, at direktiv 2001/23 finder anvendelse, når virksomhedsoverførslen vedrører en økonomisk aktivitet, som er varigt organiseret. Begrebet »enhed« i direktivets artikel 1, stk. 1, omfatter således en organiseret helhed af personer og aktiver, der gør det muligt at udøve en økonomisk virksomhed med et selvstændigt formål (jf. bl.a. dom af 10.12.1998, Hidalgo m.fl., C-173/96 og C-247/96, EU:C:1998:595, præmis 25, og af 29.7.2010, UGT-FSP, C-151/09, EU:C:2010:452, præmis 26).
- 31 Det er i hovedsagen ubestridt, at Banka Kopers afdeling for investeringsservice udgjorde en økonomisk enhed, idet denne afdeling rådede over de menneskelige og logistiske ressourcer, som gjorde det muligt at udøve en økonomisk virksomhed, som bestod i mæglervirksomhed og investeringsaktiviteter for ordregivere.
- 32 Under disse omstændigheder har det forhold, at Banka Koper – efter at have indstillet leveringen af investeringsservice og -aktiviteter og accessoriske ydelser som omhandlet i ZTIF's artikel 159 – fortsat driver virksomhed som tilknyttet børsmægler og i den egenskab samarbejder med ordregivere, herunder Alta Invest, i princippet ingen indvirkning på kvalificeringen af den i hovedsagen omhandlede operation som »overførsel af en virksomhed« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23.
- 33 Endelig bemærkes, at det afgørende ved vurderingen af, om der foreligger en overførsel i bestemmelsens forstand, er, om den pågældende økonomiske enhed har bevaret sin identitet, hvilket navnlig må lægges til grund, såfremt driften faktisk fortsættes eller genoptages (dom af 10.12.1998, Hidalgo m.fl., C-173/96 og C-247/96, EU:C:1998:595, præmis 21, og af 9.9.2015 Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 For at afgøre, om denne betingelse er opfyldt, må der tages hensyn til alle de faktiske omstændigheder omkring den pågældende overførsel, herunder hvilken form for virksomhed eller bedrift der er tale om, hvorvidt der er sket en overførsel af de materielle aktiver som f.eks. bygninger og løsøre, værdien af de

immaterielle aktiver på tidspunktet for overførslen, hvorvidt den nye indehaver har overtaget størstedelen af arbejdsstyrken, om kundekredsen overføres, samt i hvor høj grad aktiviteterne før og efter overførslen er de samme, og hvor længe disse eventuelt har været indstillet (dom af 9.9.2015, Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

- 35 Alle disse omstændigheder kan kun indgå som enkelte elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og de kan derfor ikke vurderes isoleret (dom af 9.9.2015, Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis). Afvejningen af, hvilken vægt der skal tillægges de forskellige kriterier, afhænger nødvendigvis især af, hvilken type aktivitet der udføres, og hvilke produktions- eller driftsmåder der anvendes i virksomheden, bedriften eller den pågældende del af bedriften (dom af 9.9.2015, Ferreira da Silva e Brito m.fl., C-160/14, EU:C:2015:565, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 Som bemærket af Kommissionen i sit skriftlige indlæg, er det i hovedsagen ubestridt, at den økonomiske aktivitet, som den pågældende enhed udøver, ikke kræver betydelige materielle midler for at kunne fungere. Da denne økonomiske aktivitet derimod hovedsageligt hviler på immaterielle aktiver, har deres overførsel en vis betydning for kvalificeringen som »overførsel af en del af en virksomhed«.
- 37 Ordregivernes, i nærværende sag kundernes, finansielle instrumenter og andre aktiver, deres konti med elektroniske værdipapirer, den øvrige investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser samt arkivet, dvs. al dokumentation vedrørende den investeringsservice og -aktiviteter, som er blevet ydet og udført for kunderne, bidrager til den pågældende økonomiske enheds identitet som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i nærværende doms præmis 33-35.
- 38 Overførslen af disse er imidlertid nødvendigvis betinget af kundernes udtrykkelige eller stiltiende accept, idet et selskab, som indstiller sin virksomhed, ikke i en sammenhæng som den i hovedsagen omhandlede kan pålægge sine kunder at overdrage forvaltningen af deres værdipapirer til et bestemt selskab.
- 39 Heraf følger dels, at den omstændighed, at Banka Kopers kunder ikke var bundet af den overførselskontrakt, som var indgået med Alta Invest, og frit kunne beslutte at overføre deres værdipapirer til sidstnævnte, ikke som anført af den forelæggende ret i sig selv er til hinder for kvalificeringen som »overførsel af en del af en virksomhed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23.
- 40 Dels følger heraf, at det skal fastslås, at der er sket en overførsel af kundekredsen, for at operationen i hovedsagen kan kvalificeres som »overførsel af en del af en virksomhed«.
- 41 Med henblik herpå skal der foretages en samlet vurdering af omstændighederne bl.a. under hensyntagen til de foranstaltninger, som kan tilskynde Banka Kopers kunder til at overdrage forvaltningen af deres værdipapirer til Alta Invest.
- 42 Den forelæggende ret skal herved tage hensyn til, om kunderne havde en udtrykkelig valgmulighed med hensyn til overførslen af deres konti til Alta Invest, eller hvorvidt der har fundet en automatisk overførsel af arkivet vedrørende deres konti sted. I denne forbindelse påhviler det retten at tage stilling til, om ZTIF's artikel 159, stk. 3, pålægger et børsrådgiverselskab, som beslutter at indstille denne virksomhed, at overføre dokumentationen vedrørende kundernes konti til en enkelt person, som er autoriseret til at levere investeringsservice og -aktiviteter i Slovenien, eller om denne dokumentation kan overføres til flere personer.
- 43 Det skal ligeledes tages i betragtning, hvorvidt der foreligger finansielle incitamenter såsom dækning af omkostningerne ved overførsel til Alta Invest.

- 44 Selv om den omstændighed, at 91% af Banka Kopers kunder har accepteret, at forvaltningen af deres værdipapirer overdrages til Alta Invest, synes at bekræfte, at sådanne incitament har været effektive, kan kvalificeringen som »overførsel« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23, imidlertid ikke foretages alene på grundlag af denne konstatering, som i øvrigt indtræder efter, at de to virksomheder har indgået overførselskontrakten.
- 45 Endelig tilkommer det i sidste instans den forelæggende ret, som er enekompetent til at bedømme de i hovedsagen omhandlede faktiske omstændigheder og til at fortolke den nationale lovgivning, at fastslå, hvorvidt der foreligger en »overførsel af en del af en virksomhed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 (jf. i denne retning dom af 7.8.2018, Colino Sigüenza, C-472/16, EU:C:2018:646, præmis 45, og af 6.12.2018, Montag, C-480/17, EU:C:2018:987, præmis 34).
- 46 Henset til det ovenstående skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 1, stk. 1, i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at en virksomheds overtagelse af en anden virksomheds kunders finansielle instrumenter og andre aktiver, som følge af, at sidstnævnte indstiller virksomheden, i henhold til en kontrakt, som skal indgås efter national ret, kan udgøre en overførsel af en virksomhed eller en del af en virksomhed, selv om det på den ene side står sidstnævnte virksomheds kunder frit at overdrage forvaltningen af deres værdipapirer på børsen til førstnævnte virksomhed, såfremt det fastslås, at der har fundet en overførsel af kunder sted, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve. I denne forbindelse er selv et meget højt antal faktisk overførte kunder ikke i sig selv afgørende for kvalificeringen som »overførsel«, og det er i princippet uden betydning, at sidstnævnte virksomhed – som tilknyttet børsrådgivningselskab – samarbejder med førstnævnte virksomhed.

Sagsomkostninger

- 47 Da sagen i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parterers udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter skal fortolkes således, at en virksomheds overtagelse af en anden virksomheds kunders finansielle instrumenter og andre aktiver, som følge af, at sidstnævnte indstiller virksomheden, i henhold til en kontrakt, som skal indgås efter national ret, kan udgøre en overførsel af en virksomhed eller en del af en virksomhed, selv om det på den ene side står sidstnævnte virksomheds kunder frit at overdrage forvaltningen af deres værdipapirer på børsen til førstnævnte virksomhed, såfremt det fastslås, at der har fundet en overførsel af kunder sted, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve. I denne forbindelse er selv et meget højt antal faktisk overførte kunder ikke i sig selv afgørende for kvalificeringen som »overførsel«, og det er i princippet uden betydning, at sidstnævnte virksomhed – som tilknyttet børsrådgivningselskab – samarbejder med førstnævnte virksomhed.

Underskrifter